

Arrest

nr. 199 839 van 19 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X (*Alias* X)

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (*Alias* X), die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. SOENEN en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Koerd, een soennitische moslim en bent u afkomstig uit Suleymaniyah, in het Noorden van Irak.

Op 17 juni 2011 vroeg u voor de eerste maal asiel aan in België. U verklaarde toen S.A. (...) te heten, uit Kirkuk te komen en Irak te zijn ontvlucht omwille van problemen met terroristen die met u samen wilden werken. Uw vluchtrelaas werd ongeloofwaardig bevonden en het frauduleus karakter van het door u neergelegde nationaliteitsbewijs en identiteitskaart werd vastgesteld. Er werd vervolgens besloten u de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. U tekende aanvankelijk beroep aan maar deed daarna toch afstand van beroep.

Op 11 oktober 2012 vroeg u vervolgens voor de tweede maal asiel aan. U verklaarde toen dat u een valse identiteit had aangenomen en dat u in werkelijkheid A.G.Z. (...) heette. U had de eerste keer gelogen maar u had er spijt van. U verklaarde sinds 1997 reeds weg te zijn uit Irak. U verklaarde Irak verlaten te hebben omwille van de werkloosheid, u had er geen specifieke problemen met iemand maar na 16 jaar weg te zijn uit Irak zou u moeite hebben om er opnieuw te aarden. Uw asielaanvraag werd niet in overweging genomen door de dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Op 8 maart 2013 diende u voor de derde maal een asielaanvraag in. Ditmaal verklaarde u dat u het echt beu was om te liegen en u zou nu de waarheid vertellen. U verklaarde eigenlijk afkomstig te zijn van het dorp Resgori nabij Suleymaniyah in Iraaks Koerdistan. U had daar 17 jaar geleden een relatie met R. (...) en jullie werden betrappt door haar broer die nu uit zou zijn op eerwraak. Daarom verliet u het land. U legde deze maal ook een oorspronkelijke geboorteakte voor. Ook deze asielaanvraag werd door de dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen.

Op 17 juni 2013 diende u voor de vierde maal een asielaanvraag in. Ook deze maal haalde u de relatie aan met uw vriendin R. (...) en de daaruit ontstane eerwraak vanwege haar familie. U legde deze maal ook een origineel paspoort en een uittreksel uit het register van de burgerlijke stand neer.

Op 25 september 2013 diende u vervolgens voor de vijfde maal een asielaanvraag in. U verklaart eerder gelogen te hebben over uw identiteit en een ander verhaal te hebben verteld omdat u bang was dat uw stadsgenoten u zouden vinden. U wordt namelijk gezocht door de stammen van Suleymaniyah omdat u een relatie had met R. (...). Jullie zagen elkaar stiekem in uw winkel en ook bij haar thuis als haar familie weg was. Op een dag werden jullie echter betrappt door haar broer. Daarna vluchtte u weg naar de man van uw overleden tante. Uw broer kwam u uiteindelijk vertellen dat R. (...) vermoord werd door haar familie en dat zij nu eisten van uw familie dat zij u zouden vermoorden. U bent sindsdien nooit meer terug gegaan naar Irak, maar verbleef in Iran, Turkije, Griekenland en België. Ter staving van uw asielerlaas legde u uw Iraakse identiteitskaart, uw gelegaliseerde geboorteakte, een uittreksel uit het register van de burgerlijke stand, uw Iraaks paspoort en de enveloppe waarmee dit alles naar België werd opgestuurd neer. Op 20 februari 2014 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep tegen deze beslissing van het CGVS bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) die uw beroep op 9 mei 2014 verwierp.

Op 3 juli 2014 diende u een zesde asielaanvraag in. In het kader van uw nieuwe asielaanvraag bouwde u opnieuw verder op de redenen uit uw vijfde asielaanvraag die toen ten gronde werd behandeld door het Commissariaat-generaal. U verklaarde dat de personen die u viseren in Irak nog nu en dan bij uw broer A. (...) in zijn winkel zouden langskomen om naar u te vragen. U legde verder geen nieuwe documenten neer. Deze asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal niet in overweging genomen.

Op 6 augustus 2015 vroeg u voor een zevende maal asiel aan. Ook ditmaal beriep u zich op de asielmotieven die u reeds in uw voorafgaande aanvragen aanhaalde. U voegde er evenwel aan toe dat zich begin 2015 in België zou bekeerd hebben tot het protestantisme en bijgevolg hierdoor vervolging dient te vrezen in het geval van een terugkeer naar Suleymaniyah, Irak. Ter staving van dit nieuw element legde u een kopie van uw Iraakse identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en paspoort neer, een doorcertificaat, d.d. 10 januari 2016, enkele bijhorende foto's ivm uw doopsel, een brief van pastoor (D.A.R.), d.d. 5 juli 2016, alsook een uitprint van uw Facebook pagina.

B. Motivering

Na grondig onderzoek stel ik vast dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient vermeld te worden dat hoewel u zich nog steeds beroept op de asielmotieven die u tijdens uw eerdere asielaanvraag in België inriep (Vragenlijst CGVS, 20 oktober 2015, pp. 2-3; Gehoorverslag CGVS, 11 juli 2016, pp. 1-16), het Commissariaat-generaal hiermee op heden geen rekening houdt daar ze reeds eerder onderzocht en beoordeeld werden.

In dit verband wijst het Commissariaat-generaal nogmaals naar de motivatie in het kader van uw vijfde asielaanvraag. Deze klonk als volgt: "Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het feit dat u bij uw eerste twee asielaanvragen de Belgische autoriteiten moedwillig een verkeerd beeld hebt voorgehouden inzake uw identiteit en de reden waarom u uw land van herkomst heeft verlaten uw algemene geloofwaardigheid op de helling zet. Uw verklaring als zou u bang geweest zijn om uw werkelijke identiteit en uw werkelijke vrees te vertellen op het CGVS omdat u bang was voor uw stadsgenoten (CGVS, p. 3) houdt weinig steek. Aan het begin van uw interview wordt steeds duidelijk gemaakt dat uw verklaringen confidentieel zijn en de tolk volledig neutraal is. Daarenboven kan van een asielzoeker verwacht worden dat hij ten allen tijde de waarheid spreekt om de autoriteiten aan wie hij bescherming vraagt toe te laten zijn noodzaak tot bescherming na te gaan. In dit licht is het ook merkwaardig dat u

aangeeft dat toen u in Griekenland was u regelmatig een Koerdisch restaurant opzocht en contact legde met iemand uit uw wijk (CGVS, p. 7). Daarnaast is het evenzeer verwonderlijk dat u bij uw tweede asielaanvraag wel uw echte naam weergeeft maar daarbij aangeeft dat u louter omwille van economische motieven uw land van herkomst heeft verlaten, u verklaart expliciet dat u met niemand specifiek problemen had (zie administratief dossier). Gezien u eerst aangeeft dat uw streekgenoten op basis van uw familienaam uw herkomst kunnen weten, G. (...) is namelijk een naam van Suleymaniyah (CGVS, p. 3), vervalt dan uw argument als zou u bang zijn voor uw streekgenoten. Dat u dan verklaart geen enkele vrees te koesteren ten aanzien van iets of iemand in Irak doet ernstige twijfels reizen over uw later verklaarde vrees ten aanzien van R. (...) haar familie (CGVS, pp. 3 - 4). Uw verklaring als zou u er mentaal niet klaar voor geweest zijn om uw werkelijk probleem te vertellen (CGVS, p. 3, p. 8) is geenszins aannemelijk. U verklaart namelijk al 18 jaar weg te zijn uit Irak (CGVS, p. 3), dat u dan in oktober 2012 er niet kunt over praten maar in maart 2013 bij uw derde asielaanvraag er dan toch over vertelt is om evidente redenen niet geloofwaardig.

Gezien u dus eerst tot twee maal toe de kans kreeg om uw verhaal te vertellen maar u toch naliet dit te doen om pas bij uw derde asielaanvraag gewag te maken van de problemen die u ook nu, bij uw vijfde asielaanvraag, aanhaalt doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze problemen. Daarnaast zijn uw verklaringen omtrent uw problemen met de familie van R. (...) op zich ook weinig plausibel. Zo is het uiterst vreemd dat u bij uw geliefde thuis afsprekt en u daar intiem bent in de kamer die meteen volgt op de ingang van het huis (CGVS, p. 16). Gezien het taboe dat heerst op voorhuwelijkse relaties en het risico dat u liep wanneer u betrappt zou worden kan redelijkerwijs verwacht worden dat u uiterst voorzichtig zou zijn wanneer u bij uw vriendin thuis bent. Dat jullie dan toch intiem zijn in de kamer die uitgaat op de ingang van het huis en niet in een andere slaapkamer (CGVS, p. 14) is toch enigszins merkwaardig te noemen. Ook het feit dat u slecht 18 jaar na datum van deze feiten internationale bescherming vraagt doet afbreuk aan de ernst van de door u geschetste problemen.

Gezien uw eerdere bedrieglijke verklaringen en uw weinig overtuigende nieuwe verklaringen kan u het voordeel van de twijfel niet worden toegekend en kan u bijgevolg ook de Vluchtelingenstatus niet worden toegekend."

Verder dient opgemerkt te worden dat u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal, d.d. 26 oktober 2016, evenmin een nieuw element en/of document aanbracht dat een ander licht werpt op de toenmalige vaststellingen van het Commissariaat-generaal, met name dat de toen door u aangehaalde problemen niet geloofwaardig waren.

Wat betreft uw nieuwe asielmotief – met name dat u zich begin 2015 in België tot het protestantisme zou bekeerd hebben en bijgevolg in geval van terugkeer hierdoor vervolging dient te vrezen (Gehoورverslag CGVS, 11 juli 2016, pp. 1-16) – dient om te beginnen gewezen worden op het feit dat er bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (réfugié sur place) een bijzondere bewijslast geldt. Namelijk dat indien een asielzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelfgeschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. Internationale bescherming kan slechts gegrond zijn op elementen die ontstaan zijn nadat u uw land verlaten heeft wanneer er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten van die aard zijn dat zij kunnen leiden tot vervolging in geval van terugkeer.

Daarnaast dient aangehaald te worden dat aan uw beweerde bekering geen geloof kan gehecht worden en het Commissariaat-generaal – mede gelet op uw eerdere bedrieglijke verklaringen en uw aangetaste algemene geloofwaardigheid – van mening is dat uw participatie aan een geloofsgemeenschap in België duidelijk ingegeven blijkt te zijn door opportunistische beweegredenen, met name om alsnog een verblijfsstatus in België te kunnen bekomen.

Zo weten uw verklaringen ivm de juiste beweegreden(en) achter uw bekering allesbehalve te overtuigen. Gevraagd of er een specifieke reden was/is waarom u ongeveer twee jaar vóór het gehoor, midden 2014, beslist zou hebben de Islam de rug toe te keren, had u wel erg veel moeite om dit te benoemen (Gehoورverslag CGVS, 11 juli 2016, p. 10). Uiteindelijk stelde u dat u genoeg had van al het geweld dat in naam van de Islam gepleegd werd, in het Midden Oosten, maar evengoed in Europa (Gehoورverslag CGVS, 11 juli 2016, p. 10). Echter, waarom u juist toen deze beslissing zou genomen hebben, terwijl u reeds jarenlang in Europa, met name sinds 1999 in Griekenland, verblijft en er al veel langer geweld dat in naam van de Islam gepleegd wordt, wist u dit alles niet verder te verduidelijken (Gehoورverslag CGVS, 11 juli 2016, pp. 10-12).

Voorts gaf u, gevraagd naar wat u er dan uiteindelijk toe bewogen heeft u tot het christendom te bekeeren, een eerder ambigue antwoord. U begon door te stellen dat u vanaf midden 2014 op zoek was gegaan naar een nieuwe God, gezien u steeds gelovig bent geweest (Gehoورverslag CGVS, 11 juli 2016, p. 8) – hetgeen evenwel tegenstrijdig is met uw latere verklaring dat u sinds u midden 2014 de Islam had afgezworen geenszins van plan was om u op een bepaald moment tot het christendom of een andere religie te bekeeren (Gehoورverslag CGVS, 11 juli 2016, pp. 9-10) – om vervolgens aan te geven dat u in januari 2015 door een vriend over het christendom werd verteld en op 18 januari 2015 werd

uitgenodigd om mee te gaan naar een kerk, waarop u meteen het gevoel zou gekregen hebben dat u door God gekozen zou zijn om naar de kerk te gaan (Gehoorverslag CGVS, 11 juli 2016, pp. 8-10). Tevens vergewiste u zich voorafgaand aan uw bekering niet van de verschillende strekkingen binnen het christendom, daar waar van iemand die aanvankelijk uit onmin zijn geloof zou afgezwerd hebben en vervolgens niet direct de nood had om zich tot een nieuwe religie te bekeren, toch kan verwacht worden dat hij zich voor zijn bekering tot beter informeert (Gehoorverslag CGVS, 11 juli 2016, p. 12).

Betreffende uw Facebook profiel, waar christelijke boodschappen op te zien zijn, dient tot slot opgemerkt te worden dat, gezien geen geloof gehecht kan worden aan uw bekering en oprecht christelijk engagement, het uw Facebook activiteiten ook aan geloofwaardigheid ontbreekt. Tevens dient hier nog aan toegevoegd te worden dat u op Facebook actief bent onder de naam Z.A. (...). Echter, of dit uw daadwerkelijke naam is, valt voor het Commissariaat-generaal niet na te gaan, gelet op de identiteitsfraude die u reeds in uw eerdere asielaanvragen beging. Daarenboven bevat uw Facebook profiel enkel christelijke boodschappen, maar geen foto's van u in een kerk en dat duidelijk uit uw verklaringen blijkt dat dit het geval zou zijn omdat u uw familie geen problemen zou willen bezorgen (Gehoorverslag CGVS, 11 juli 2016, pp. 7-8). Hetgeen bevreemdend is daar u tegelijkertijd opmerkt dat u juist uw familie zou moeten vrezen omwille van uw bekering (Gehoorverslag CGVS, 11 juli 2016, pp. 6-7). Daarnaast blijkt uit analyse van (de berichten op) uw Facebook profiel op 27 november 2015 dat de christelijke berichten die u van 14 juni 2015 tot 11 juli 2015 postte, waarvan u de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal bij ten tijde van uw zevende asielaanvraag op 6 augustus 2015 voorzag via een uitprint, allen verwijderd werden en u sindsdien geen bijkomende christelijke berichten had gepost. Na de inoverwegingname van uw zevende asielaanvraag begin december 2015 kwam hier evenwel weer verandering in, in het bijzonder in de weken naar aanloop van uw gehoor op het Commissariaat-generaal (getuige de uitprint van uw Facebook profiel op 11 juli 2016). Echter, na afloop van dit gehoor werden dan weer geen bijkomende christelijke berichten meer gepost (getuige de uitprint van uw Facebook profiel op 9 april 2017). Ook worden uw christelijke berichten op Facebook steeds door maximum enkele personen geliket. Dit alles, met name de aanvang en regelmaat van het posten van christelijke berichten, roept ernstige vragen op en lijkt dan ook het vermoeden van het Commissariaat-generaal te bevestigen, met name dat u deze berichten louter post vanuit opportunistische beweegredenen, om alsnog een verblijfsstatus in België te kunnen bekomen.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat nergens uit uw verklaringen naar voor komt dat u omwille van uw beweerde bekering reeds bedreigingen vanwege familieleden of kennissen uit Irak zou ontvangen hebben (Gehoorverslag CGVS, 11 juli 2016, pp. 1-16); en dat, mocht aan uw bekering toch geloof kunnen gehecht worden, quod non, uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat het louter hebben van interesse in het christendom op zich geen aanleiding vormt voor vervolging in Iraaks Koerdistan. Evenmin vanwege de Iraaks/Koerdische autoriteiten. Uit bovenvermelde informatie blijkt zelfs dat wanneer men niet aan evangelisatie doet en men zijn geloof in alle discretie beleeft er geen redenen zijn om aan te nemen dat men hierdoor problemen zal ondervinden. Indien men niet naar buiten treedt met zijn christelijke geloofsovertuiging kan men zijn christelijke geloof in Noord-Irak weldegelijk belijden. Uit uw verklaringen blijkt dat u geen grote bekeerijver heeft. Hiernaar gevraagd stelde u dat uw bekering enkel via Facebook wereldkundig had gemaakt, maar dat u nog niet begonnen was met het actief uitdragen van uw nieuwe geloof. U zou dit pas in de toekomst doen, eens u tot een bepaald (kennis)niveau zou gekomen zijn, hetgeen tot dusver nog niet het geval zou zijn (Gehoorverslag CGVS, 11 juli 2016, pp. 7; 13).

Gelet op dit alles wist u niet aannemelijk te maken dat er in het geval van een terugkeer naar Suleymaniyah, Irak, een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van uw persoon bestaat. Bijgevolg kan de vluchtelingstatus u niet toegekend worden.

De door u neergelegde documenten vermogen bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen, daar documenten in het kader van een asielverzoek slechts geloofwaardige verklaringen kunnen onderbouwen. Het attest van de pastoor dd. 5 juli 2016, uw doopcertificaat, d.d. 10 januari 2016, alsook de bijhorende foto's van uw doopsel, kunnen een aanwijzing zijn voor uw interesse in het christendom. Zij kunnen echter uw bekering niet aantonen aangezien uw participatie aan een geloofsgemeenschap in België, gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen inzake uw bekering tot het protestantisme, duidelijk ingegeven blijkt te zijn door opportunistische beweegredenen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de

toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Suleymaniyah te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voerde, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd was in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd werd geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betroffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014- begin 2015), opnieuw de militaire controle verwierven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Nog bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden, noch bij latere gewapende confrontaties tussen IS en de peshmerga in betwist gebied werd de grens van de Koerdische Autonome Regio overschreden. De peshmerga namen het gros van de door hen geclaimde betwiste gebieden in Centraal-Irak in en verlegden hiermee de Koerdische verdedigingslinie een stuk zuidelijker. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De offensieven van IS en de tegenoffensieven van de peshmerga en het hiermee gepaard gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vier jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. In 2016 vond geen terroristische aanslag plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. De zeldzame terreurdaden in de KAR, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijk zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van nagenoeg 250.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchtten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR echter wel verhoogd. De veiligheidscontroles aan de controleposten aan de grens met Centraal-Irak (en Syrië) werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de blijvende spanningen omtrent de verdeling van de olie-export ende inkomstenverdeling hiervan, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft bij het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Voor het eerst in tien jaar vonden sinds juni 2016 opnieuw Iraanse aanvallen plaats op de Noord-Iraakse grensregio in de strijd tegen Koerdische rebellen, meer bepaald op KDPI-doelwitten. Bij deze Iraanse aanvallen op het grensgebied van de KAR vielen geen burgerslachtoffers.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan

en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de materiële en de formele motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en het *"principe van de onpartijdigheid (het fair play beginsel) van de bestuurlijke overheid"*.

Verzoeker stelt dat hij niet om de vluchtelingenstatus verzoekt op basis van zijn eerdere asielaanvraag. De reden waarom hij beschermd wil worden is omdat hij is bekeerd tot het protestantisme. Verzoeker verwijt het CGVS vooringenomenheid en tunnelvisie omwille van de eerdere asielaanvragen.

Verzoeker stelt dat het CGVS geen inhoudelijke vragen stelde over zijn geloof en geen zorgvuldig onderzoek voerde. Dit is een grove tekortkoming van de onderzoeksplicht. Dat er niet gepeild werd naar zijn kennis en zijn geloof, toont volgens verzoeker vooringenomenheid aan. Verzoeker wijst op de neergelegde documenten en op de elementen die hij kan uitleggen.

Verzoeker stelt dat het CGVS een gebrek aan respect toont aangezien zijn geloofsgemeenschap uit respect voor de eredienst niet wilt dat er foto's worden getrokken. Omwille van zijn weigering, vroeg verzoeker uitzonderlijke toestemming van de kerkelijke autoriteiten. Omdat hij gekend is voor zijn oprechtheid omtrent zijn geloof, mocht hij uitzonderlijk foto's nemen. Op één van deze foto's is te zien dat het nemen van zulke foto's niet wordt geapprecieerd.

Verzoeker vervolgt dat het CGVS eigenlijk vraagt om zijn geloof binnenskamers te houden. Impliciet geeft het CGVS toe dat het wel tot problemen kan leiden indien het geloof niet binnenskamers wordt gehouden.

Verzoeker stelt voorts dat het CGVS naliet te onderzoeken welke zijn werkelijke identiteit was. Hij wijst op zijn originele paspoort en verwijt het CGVS dat dit niet werd onderzocht. Verzoekers identiteit wordt aldus zonder onderzoek in twijfel getrokken.

Verzoeker benadrukt dat hij allerlei documenten voorlegt, met name foto's, een brief van zijn pastoor en zijn doopakte. Op de foto's draagt hij steeds een pet omdat hij door de stress hoofd- en huiduitslag kreeg.

Verzoeker heeft zijn Facebook profiel al jaren onder zijn werkelijke identiteit en legt hiervan bewijs voor.

Dat de overheid bekering niet strafbaar stelt, verhindert voorts niet dat bepaalde groeperingen en moslims een bekeerling aanvallen. De overheid zal niet bij machte zijn om hiertegen bescherming te bieden.

Verzoeker betoogt verder, inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, dat er in de bestreden beslissing een aantal punten worden vermeld die de vermeende stabiliteit in de Koerdische Autonome Regio (KAR) snel kan doen omslaan. Deze stabiliteit is aldus fragiel en uit voorzichtigheidsoverwegingen is het niet raadzaam om personen naar deze regio terug te sturen.

2.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker een brief van pastoor D.A.R. en een aantal foto's bij het verzoekschrift (bijlagen 3 en 4).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 11). Het gaat om bijkomende foto's en Facebook berichten waarmee hij zijn bekering en geloofsbelijdenis wilt staven.

3.2. Verweerder legt op 17 januari 2018 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het administratief dossier (rechtsplegingsdossier, stuk 9). Het betreft een COI Focus van 18 augustus 2017 inzake de veiligheidssituatie in de KAR in het Noorden van Irak.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.2. In de bestreden beslissing wordt (de oprechtheid van) verzoekers bekering van de islam naar het christendom, hoewel hij ter staving hiervan een aantal stukken neerlegde, in twijfel getrokken.

Waar in de bestreden beslissing gemotiveerd wordt dat verzoeker niet op overtuigende wijze uiteenzette hoe en waarom hij medio 2014 besloot zich te bekeren tot het christendom, kan dit echter niet zonder meer worden afgeleid uit de verklaringen waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.8-12).

De overwegingen die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing wegens daarenboven niet op tegen de veelheid aan stukken die verzoeker eerder gedurende zijn asielprocedure en in de loop van onderhavige beroepsprocedure bijbrengt om (de waarachtigheid van) zijn bekering te staven.

Verder kan verzoeker wordt bijgetreden waar deze opmerkt dat het CGVS nagenoeg geen inhoudelijke vragen stelde over zijn (kennis van zijn) geloof; vragen aan de hand waarvan verdere duiding omtrent verzoekers verklaarde bekering zou kunnen worden bekomen.

Aldus verkeert de Raad in de onmogelijkheid om aan de hand van de stukken van het dossier te besluiten of er al dan niet geloof kan worden gehecht aan (de oprechtheid van) verzoekers bekering tot het christendom.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat uit de informatie in het dossier blijkt dat het louter hebben van interesse in of aanhangen van het christelijke geloof op zich niet leidt tot vervolging in de KAR. Dient echter vooreerst te worden vastgesteld dat het gros van de informatie waarop deze motieven gebaseerd zijn dateert van bijna drie jaren geleden (administratief dossier, map 'landeninformatie'). Daarenboven heeft deze informatie, net als de korte passages inzake christenen in de in het dossier opgenomen COI Focussen inzake de veiligheidssituatie in Noord-Irak, betrekking op de situatie in de KAR voor christenen in het algemeen. Nergens in de beschikbare landeninformatie wordt melding of een analyse gemaakt van de specifieke situatie of gevolgen voor personen die in het Noorden van Irak besluiten het moslimgeloof af te vallen en zich te bekeren van de islam naar het christendom. Uit hetgeen in de bestreden beslissing gesteld wordt omtrent evangelisatie en het bekeren van anderen, lijkt voorts – minstens impliciet – te kunnen worden afgeleid dat bekeringen vanuit de islam naar het christendom in de KAR gevoelig liggen.

Aldus is het, zo aan (de oprechtheid van) diens bekering enig geloof zou kunnen worden gehecht, de Raad eveneens onmogelijk om een oordeel te vellen over de situatie van verzoeker en de eventuele gevolgen van diens bekering bij een terugkeer naar de KAR in het Noorden van Irak.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 april 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT